

Sygn. akt I CSK 769/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku H. K.
przy uczestnictwie J. K., D. A., I. Ł., J. S., M. K. i A. K.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania J. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik – J. S. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w T. z dnia 13 marca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Jeżeli ocena zastosowania określonej normy prawnej zależy od stanu faktycznego, a sąd II instancji przekonująco uzasadnił, jak w konkretnym stanie faktycznym powinna być rozumiana określona norma prawna, dla której podstawą jest art. 153 k.c. albo art. 324 k.p.c. brak potrzeby zajmowania w tej kwestii stanowiska przez Sąd Najwyższy. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).